

E 3. 27

ORATIO
NOMINE SE.
RENISSIMI AC POTEN-
TISSIMI PRINCIPIIS AC DN. DN.
IOHANNIS III. SVECORVM, GOTHORVM
Wandalorumq; Regis, Magni Principis Finlandiax,
Careliax, Wotschouiax & Ingriax Ruthenorum,
Estoniaxq; Liuonum Ducis, &c.

Nec non

EIVS MAESTATIS CARIS-
SIMI FILII SERENISSIMI PRINCIPIS
SIGISMUNDI, eorundem dictorum Regnos-
rum proximi Principis hereditarij &
Regis electi, &c.

PER ILLVSTRES, GENEROSOS
& Magnificos, Dn. ERICVM SPARRE, Domi-
num de Sundby, &c. Regni Sueciae Consiliarium &
Procancellarium, Gubernatorem Wesmanniax, Dale-
karlorum & Montanorum; & Dn. ERICVM BRA-
HE, Comitem à Winsingsburg, Baronem à Ridbo-
holm & Lindholm, Sereniss. Principis SIGIS-

MVNDI Consiliarium & Aulæ magistrum,
dictæ MAESTATIS & SERENITATIS,
ad Comitia Warsouiensia, noui REGIS

electioni XXIX. Iunij Anno

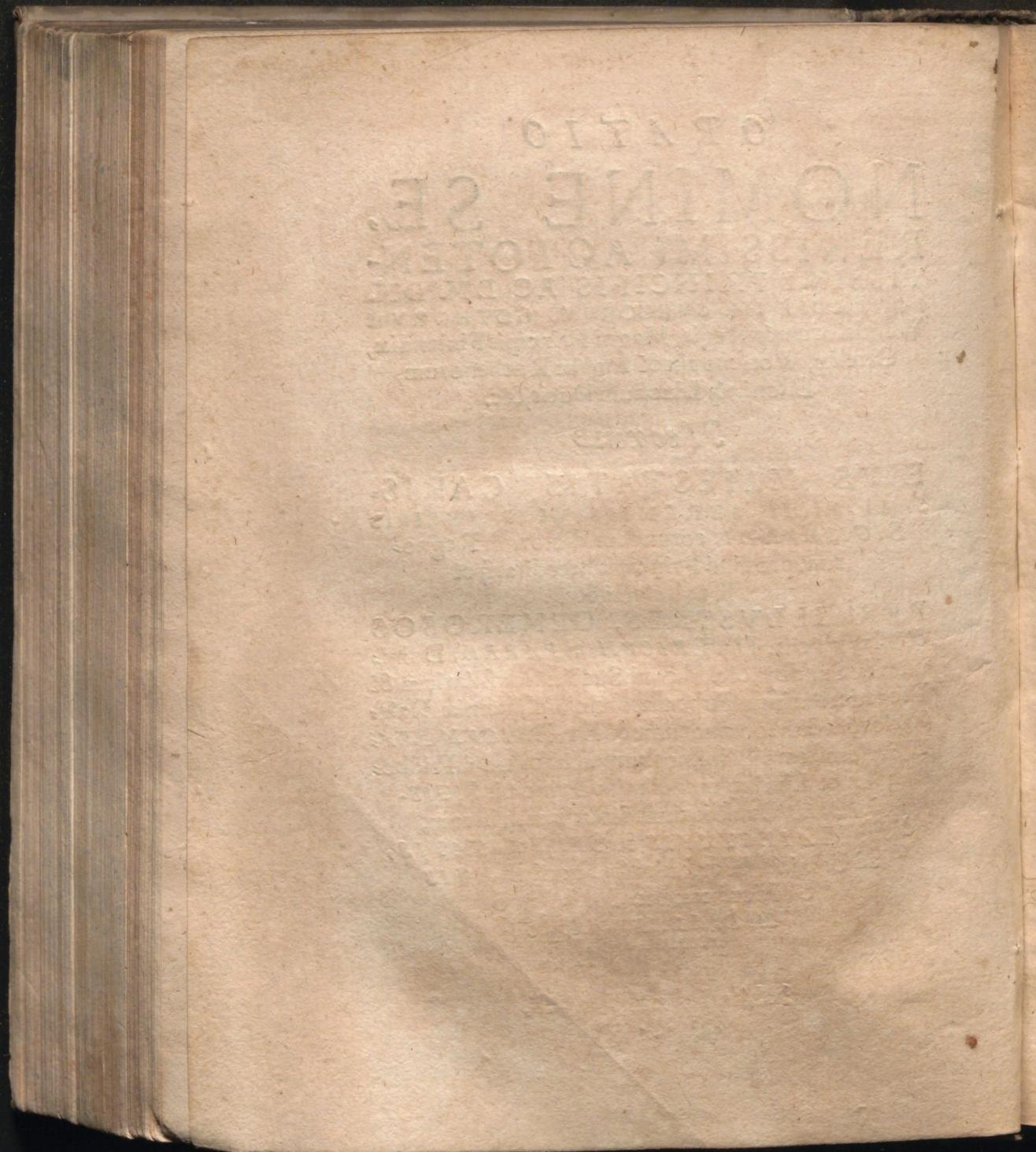
M. D. LXXXVII. stylo

novo indicta,

LEGATOS

habita D. xv. Augusti,

REVERENDISSIMI, ILLVS
STRISSIMI, REVERENDI,
ILLVSTRES, MAGNIFICI,
GENEROXI ET NOBILES
DOMINI, Constat longo rerum
vsi & experientia, magnam esse vicinitatis necessitu-
dinem, eiusq; vsum, vt quilibet non partem vicinæ
felicitatis non plerumq; sibi possit polliceri: semper
vero suspicetur, se mali & infortunij vicini fore con-
sortem. Cùm igitur hæc duo Regna, Suecia atq; Po-
lonia, ita coniuncta sint locorum propinquitate, vt
nihil vtriq; Regno possit esse utilius, quam firma & di-
uturna amicitia: salus quoq; vnius hac ratione merie-
tò communis esse videatur: hoc magna ex parte cin-
cto multitudine barbarorum conterminantium; illo
quidem ab vna, longo tamen districtu, horum plus-
rimos, finibus attingente: operæ precium fore duxit
Sereniss. REGIA MAESTAS SVECIAE, &c.
vt suæ Maiestatis, nec non carissimi filii sui Serenissi-
mi Principis SIGIS MVNDI, &c. nomine, nos Le-
gatos, vt ex literis fidei, quas reddidimus, appareret, ad
hunc Amplissimum conuentum alegaret, cùm quod
officium vicini amicissimi in tanto & tam arduo ne-
gotio, quod DEV'S secundet, erga vestram Rempub.
minus neglexisse videretur: tum potissimum, quod
speraret, eandem ad arctiorem amicitiam cōtrahendam
eò libentius propendere, quò magis id ex re sua
fore iam nimirum, Deo fauente, certo possit statuere.
Peruetus enim amicitia inter hæc duo Regna Sueciæ
atq; Poloniæ iampridem intercedit, vt tempore Sue-
corum Regis ERICI XIIII. nec non VLADISLAI
Poloniæ Regis, & ALEXANDRI, Magni Duciſ
A 2 Lithuanie

Lithuaniae, proxime ad fratum necessitudinem accedere videretur: deriuata deinceps continuo vsu ad **CASIMIRVM** Poloniæ, & **CAROLVM** Sueciæ Regem, qui cum Regno pulsus esset, se se fidei **CASIMIRI** Regis exularis commisit: ipsumq; in caussa sua contra aduersarios iudicem sibi deligit: cuius vicissim opera & intercessio, ut idem **CAROLVS** in Regnum restitutus sit, haud parum profuit: tempore deinde **SIGISMUNDI** & **GUSTAVI** Regum ad veterem tunc amicitiam accessit confederatio: tandem inter posteros affinitatis necessitudo, quæ in hunc usq; diem vtriusq; Regni amicitiam, aliquando vacillantem, saluam tamen & illæsam conseruauit. Et quoniam ea occasio iam se se offerre videtur, vt hæc amicitia non solum coalescere, & stabiliri possit, sed & multò arctior, quam umquam antea, speranda sit: petimus maiorem in modum, ut benignas aures pauca nobis pro ingenio tenuitate dicentibus præbeat: & quā nunc facultatem amicitiae conseruandæ, nec non Reipub. vestræ amplificandæ fata promittunt, eam non rehiciatis, sed æquo animo complectamini, certissimè statuentes, omnia à nobis candidè & sincerè agi, nec alij pollicitationibus, quam quibus in vniuersum effectus respondeat, nos esse subnixuros: idq; amor patriæ vestræ, simul ac prudentia ab omni affectu remota, de quo non dubitamus, ipsamet aliquando testabitur. Cum igitur hic amplissimus conuentus, defuncto nuper Serenissimo Rege **STEPHANO**, bonæ memorizæ, noui Regis electioni indictus sit, optamus primum à Deo Opt. Max. vt vobis, quibus hæc cura incumbit, salutaria consilia inspiret, vt id, quod utilissimum erit, cernere, & vnanimes eligere possitis.

tis. Constat enim omnibus, diuersos esse Competitores. Et quod Serenissimus REX SVECIAE statim post mortem dicti Regis STEPHANI &c. nomine filij sui carissimi mintis de regno sollicitarit, in caussa fuit, cum quod Sereniss. REGIA MAESTAS SVECIAE non satis tutum duxerit, antea filium suum Regnum hoc ambire, quam certò cognosceret, memoriam IAGELLONICAE familie, cuius vnicæ tantum extaret propago mascula, nondum refixisse, vel mutatione aut iniquitate temporis esse suppressam: tūm potissimum ob intestina quorundam hominum primatum dissidia, quibus vnicum filium exponere periculose fuisset: glacies vero & nauigandi hiberno tempore importunitas non parum moræ attulit. His, & non alijs, ut quidam sparserant, de caassis, haec res usq; ad nostrum aduentum suspensa fuit. Quocirca obnixè petimus, ne id Amplissimæ Dominationes Vestræ sinistre interpretentur, neq; committant, ut caussæ Serenissimi Principis nostri, quam tractamus, quamq; alijs omnibus potiorem & probabiliorem ipsimet aliquando agnosceris, ullum exinde præiudicium generetur. Ambiunt Regnum hoc magnis pollicitationibus diuersi Principes Christiani, qui etsi sane ob familie claritatem, auorum amplitudinem & res gestas, tanto gubernaculo digni essent habendi: tamen non dubitamus, quin ipsimet vos Proceres & Equites Poloni pro vestra prudenter, quid in tanta animorum varietate, & promissorum diuersitate, vobis, vestræq; Reipublicæ commodius, quid utilius, quid iustius, & pro ratione huius temporis maximè usui esse possit, præuideatis & discernatis. Non enim nostri est instituti, ea omnia

enumerare, ne videamus quicquam in odium tanto-
rum Principum, amicorum præsertim, acerbius pro-
tulisse. Verum id quidem contra omnes, nulla depre-
cata venia, liberè & citra morsum & inuidiam omniā
dicere licet, neminem Sereniss. Principe SIGISMVN-
DO, &c. vobis sanguinis iure propinquorem posse
commendari. Regnum nulli cuiquam heredis titulo
deberi scimus. Magna tamen & præclara extant me-
rita IAGE LLO NICÆ familiæ in hanc Rempub.
vt id verbis assequi nobis foret difficile. Huius pro-
pago licet nullo deuolutionis iure nititur, attamen
eo gaudeat, rogamus : alij, qui vel nulla, vel planè
dissimili necessitudine vos attingunt, se non fore se-
cundam : cùm & corporis & animi dotibus, reliquis
in totum sit comparanda : conditionibus quoque &
commoditatibus alios quotquot antecellat. Iuuenis
est, ætatis florem ingrediens, natalibus splendidus,
optimè educatus, decora & virili facie, aui materni
SIGIS MVNDI 1. effigiem referente, statura pro-
cerus, linguarum peritus, maximè idiomatis Polon-
nici, quo exactè scribit & loquitur, literatus, man-
suetus, prudens, deniq; quod maximum est, pius,
Catholicus, nec tamen ita, vt alios differentis religio-
nis Christicolas aliquo odio aut infectatione prose-
quatur. Vestri est sanguinis, vt nō dubium sit, ipsum
vobis & huic Reipub. melius cupere, quam alium ex-
traneum. Præterea non vos fugit, ei multa ex hoc
Regno deberi. Plura fortassis aliunde ex materna he-
reditate iure aliquando ad ipsum spectabunt. Hæc
omnia vobis vestræq; Reipub. adscribet. Pecuniam
quoq; à Sereniss. suo Dn. parente huic Regno mutuo
datam, cum Actione pro oppignoratis, & deinde
ademptis

ademptis arcibus, simul ac tormenta ad Wandaliam
concedita remittet; in summa, omnia debita quo-
cunqz nomine ad Sereniss. eius parentem & suam Se-
renitatē pertinentia, quæ si expendi deberent, vt ius
& æquum postulat, in maiorem fortassis quantitatem
excrecerent, quam quisquam alius est allaturus. Alij
quod promittunt, adhuc ipsimet retinent; quod is
pollicetur, eius non exigua pars in vestra est potesta-
te. Offert præterea Regni Sueciæ amicitiam, & con-
federationis vinculū, quod maximè ex vtilitate vtri-
usqz Regni futurum est, viuente Serenissimo suo Dn.
Patre, post fata verò eiusdem, cui quidem, yti par est,
vitæ diuturnitatem exoptat, Regni deinceps eiusdem
cum Polonia & Magno Ducatu Lithuanizx, (idqz
maximum, & à multis seculis inauditum) coniuns-
ctionem, sub vno ipsius imperio ad amicitiam & con-
federationem perpetuò conservandam, adeò, vt, et si
Sereniss. Rex Sueciæ plures filios habuerit, Regno
camen SIGISMUNDVS solus potiatur, nec cuiquam
sue fratri cōsanguineo, si quem nasci contigerit, nec
patruo, vlo vñquam tempore resignare teneatur.
Tum quoqz, ne fortassis Regno Poloniæ & Magno
Ducatu Lithaniæ oneri aliquando esse possit, si, cùm
REX constitutus esset, plures filios procreauerit,
vno fortassis in Regem Poloniæ electo, si Statibus
huius Regni ita videbitur, alter Regnū Sueciæ obti-
nebit; vni etiam in Suecia de digna sustentatione pro-
videbitur. Ad hoc etiam promittit libera & mutua
vtriusqz Regni omnium rerum commercia absqz telos-
niorum & vectigalium pensione, nec non nauigatio-
nis vsum & vtilitatem, quam maximopere necessa-
riam & quæstuosam ipsæmet Amplitudines Vestræ
iamdua

sam dudum agnouerunt. Quid præterea vnicuique im-
perio tam necessarium, quam classis? Classe augen-
tur, classe propagantur, classe conseruantur imperia,
quæ si cuiquam, profecto omnium maxime Regno
Poloniæ est necessaria, ut qua libertate alijs gentibus
Polonia præstat, eandem mari splendide usurpet.
Hanc itaque dictus Sereniss. Princeps spondet se omni-
bus rebus instructam in usum Regni Poloniæ & Ma-
gni Ducatus Lithuaniae proprijs sumptibus aduectu-
rum, ac semper habiturum paratam: Milites etiam,
vbi Regni necessitas ita postulauerit, adducturum,
præsertim Suecos sclopetarios, quorum in iaculando
peritia, & in bello gerendo virtus & fortitudo cognis-
ta est: Denique ad confinia huius Regni, quæ vel Tar-
tariam vel Moschouiam spectant, arces munitissimas
quinq[ue] proprijs sumptibus exstructurum, prouisu-
rumque de tormentis pro h[ab]endem necessarijs, & militi-
bus conductijs, quotquot sufficient. Eius electio
pacem vobis afferet: præstabit vicissim maximam fa-
cilitatem Regni vestri amplificandi valida patrize sue
potentis cum vestra adunata manus. Quid: quanti
illud æstimandum putatis: quam præclarum, quam
fructuosum Reipub. vestre futurum: Liuoniæ fer-
tilissimam, eandemque maritimam prouinciam, ex turbu-
lenta, tranquillam, ex ambigua certam, ex infesta pa-
catam perpetuo fore: tollentur illi infiniti sumptus:
præsidiarius non erit necessarius miles: & tandem alij
quando insignis haec & opulenta prouincia cõquiesceret,
tantis dimicacionum bellorumque tempestatibus iacta-
ta recreabit se, facto & declarato a vobis SIGIS-
MUND O Poloniæ Rege, cuius opera, postquam ad-
generit, Regno Poloniæ Magnoque Ducatu Lithua-
niae

nix cedet: Vesta erit. Cui rei deliberatio cum paulo
lo grauior ob multas caussas esset, Sac. MAESTAS.
SVECIAE per summam temporis breuitatem hacte-
nus quidem ad Ordines Suecæ Regni non potuit re-
ferre: Sed dicto Principe instigante, primo quoque
tempore referet. Nouisit vim paterni amoris: quæ
si magna solet esse in ynicum filium, quid tandem cens-
setis in talem filium? Verum, quod firmius haec, quæ
an nobis dicuntur, in animis vestris insideant, neue viza-
la dubitatio, aut incertitudo, qua res humanæ ple-
rumque laborare solent, versetur: sed quocunque casu
vestra Respub. crescat, eidemque prouisum & consul-
tum sit, praestò est SACRA REGINALIS MAIE-
STAS, Nostra & Vesta DOMINA Clementissima,
Haec fidem suam Regalem vobis obstringit, vadē se
interponit, bona sua, quæ intra Regnum ad ipsam
& extra spectant, hoc nomine obligat: qua quidem fi-
de, quam firmorem fidem: qua obligatione, quam
sanctiorem obligationem: quodnā certius vadimo-
nium: aut quæ certiora pignora desiderare potestis?

Agite, ad Competitores veniamus, in quibus est
& benevolentia, & offensio spectanda. Illi nullam
habebunt querendi occasionem. Quocirca Vestrum
agnoscite, complectimini, relictis exteris omnibus.
Is enim plura bona ex Suecia in Poloniam, quam
ex Polonia in Sueciam transmittere studebit.

Sunt & quidam, qui PIASTVM clamitant,
huc se vertant, hic verus nostri temporis est PIAS-
TUS: quippe & ab hoc originem probat: indigena
quoque respectu sanguinis materni, vestris imbutus
moribus, & lingua: alium PIASTVM haec tempora
vix admittunt, cuiusmodi olim sancta simplicitas

B

Fortuna

Fortuna imperante euexisse perhibetur : hæc ~~etas~~
aliam vitam, alios mores postulat. Non speramus igitur,
vt repudiato ynico palmite vestri sanguinis **LAC-**
G E L L O N I C I, quem Deus Opt. Max. vestræ Rei
publ. aliâs, quod tamen absit, nutanti, duobus vestris
Regibus breui tēpore fatorum lege sublati, & tertio
Regno relicto, reseruasse videtur, alium utiq; ma-
gnum & præclarum in hac electione huic præferatis.
Iam restat, vt Moschium indignum competitorem di-
spiciamus (bona vestra venia sit dictum) cuius nun-
quam nobis antea in mentem potuit venire, nec tan-
tam esse hominum huius Regni mansuetudinem, vt
tam placidè ipsum audire & Ordini Candidatorum
inserere voluerint, qui fallere inter vitia non dicit.
Catholicum se fore promittit, Schismaticus, illiteras-
tus : animi ægritudinem primùm deponat, quam de
animæ salute certi quicquam statuat : quod tamen si
fecerit, non seruabit. Omnibus enim innotuit, ipsum
ante multos annos yunionem religiōnis simulasse, mis-
sis Romam Legatis, qui multa quidem promiserunt,
sed quam non solum hæc res nullum effectum sortita
sit, verum quam barbaro more Legatos Summi Pon-
tificis in Moschouiam ablegatos illuserit, omnibus
æquè iamdudum percrebuit. Id enim nunquam ani-
mum induxit, sed cùm animaduerteret, bellum sibi &
duobus potentissimis Regibus, Sueciæ atq; Poloniæ
inferri, quorum impetus sustinere non valuit, tanto
tempore religionis conformitatem fore finxit, quo-
usq; pacem cum Rege Poloniæ obtineret. Hoc Re-
gnum auro deinde comparari posse sibi persuadet, ac
si non probitatis, virtutis, vel deniq; sanguinis Regnū
maior esset ratio, quam aurí, siue argenti, quod pater
ipsum.

ipius à sui populi orphanis & viduis, quarum matr̄os & parentes antea miserè sustulisset, expilarat. Pes cunia iam vos oppugnare tentat, cùm hactenus armis minimè valuit, quasi tantum Regnum gliscentibus ipsius insidijs cupiditas pecunie velit exponere, quam sanè non male erogasset, si sceptrum Regni omnisq; Reipub. salus hac ratione veniret; cuius pecuniæ solutionem vestrum aliquando sanguinem fore tacite statuit. Offert præterea *Incorporationem* sui Principatus, idq; astutè agi depræhenditur; videtur quidem prouincias suas offerre, sed speciosa quadam astutia, ea conditione, quam ipse addit, scilicet, *Vt in amore fraternaq; amicitia cœmunita sint, & uni Moschorum Principi pareant*: hæc verba non important subiectio nem, neq; promissorum firmitatem, aut diuturnitatem, sed æqualitatem, quoad vñq; ipsem Moschus rerum in ytroq; Regno potiatur; aliâs omnino mutila sunt. Nulla enim ratione verisimile est, arrogantes & superbos Moschos, qui omnib. populis sibi vicinis dominatos sese fuisse gloriantur, itidem prout nunc de victoria à Turcis, Tartaris, Serujs et Vngaris reportanda, se vobis velle submittere. At saltem si is eligatur, isti prædicti aliquam ipsius impossibili & superbae iam animo conceptæ victoriæ moram nectent, aut eam omnino euertent. Ægrè reluctabuntur. Ad tantam rem præstandam neq; vires sufficient, neq; valebit superbia, quæ crassissima huic genti innata est. Nihil enim est tam iniurium, aut ignominiosum, quod in vicinas gentes euomere veriti sunt: Regem Poloniæ quondam magistrum stabuli Moschorum Ducis egisse, literis suis ad Regem Sueciæ, tempore quoq; SIGISMUNDI, felicis memorie, os

diosē asserentes, innato odio erga Rēpubl. vestram,
quod non subitaneo animi motu, sed natura ipsamē
hauserint, arripuerint. Nonne, si iam Moschus Rex
constitueretur, lupo ouem commiseritis? Quomodo
quisquam sanæ mentis hoc sibi vñquā persuadere pos-
sit, vt is vestræ Reip. fidus futurus sit, qui à maioribus
suis vñā cum sanguine odium vestri in se deriuatum
habet: cuius somitem absq; dubio alit, magno vestro
incōmodo imposterum data occasione succensurus:
quiq; X L. fermē annos continuos frameam suam
in sanguine Polonico volutarit. Maiores vestri, vt his
storix testantur, Germanos & alios, quibus cū bellum
ipsis erat, hostes tractabiles, Moschum verò heredi-
tarium & irrecōciliabilem & nominarunt, & perpe-
tuò habendū sibi proposuerunt. A sempiterna igno-
minia vos vindicate, quæ in nationē vestram eman-
bit, si ex ea gente, quam maiores vestri perpetuò ini-
micā fore duxerant, vobis Regē eligeretis, ac si aliās
ei resistere, vel vires ipsius sustinere minimē possetis,
nisi eius imperio vos submitteretis. Hoc tota clamis-
tabit & conqueretur posteritas: hunc Regem eligere
quid aliud erit, quam gladio iugulum præbere, securi
ceruices subdere: Pecuniam vobis ingentem offert,
eam, eam dico, quam ex spolijs & exuījs Polonorū
& aliarum gentium vicinarum sceleratissimē vndiq;
corraserat, quæ quidem non tanta est, vt pleriq; sibi
habent persuasum. Nam in Regno præter eam, quam
ex mercimoniorum venditione à subditis exigit, nul-
lam habet, cūm ibidem nullæ, neq; auræ, neq; argenti,
cupri, ferrī, vel alterius generis metalli fodinæ sint,
quarum prouentu thesaurum comparare possit, vbi
vel continuo bello, vel aliās redditus anniū consumpti
& exhausti fuerint. Magnū quoq; huius rei argumen-
tum

tum esse omnibus potest, nō respondere ipsius promissis veritatem, quod cū anno superiori inter Sereniss. Suecorum Regis & eius Legatos in finibus pactū esset, vt pecunia Moschus arces duas redimeret, nō fuerit soluendo, neq; propterea easdem arces in hanc vsc; diem receperit. Vnde igitur postea arbitramini eum tantos sibi thesauros cōparare potuisse. Tartari, licet ipsi sunt infestissimi, possent tamen interdum reconciliari mediocri pecuniae quantitate: id quidem subiectionis species esse videretur: satius nihilominus tamen ipsi multo fuisse, hoc fecisse, modò ita sit numerosus, quām totam vrbem Moschouiam & alias ciuitates & prouincias incendio deflagrasse & depopulatas fuisse ipsem furens conspexisset. Et quò vos facilius in suam pertrahat sententiam, vltimò nauigationem insuper ad Astracan, Casan, & Bulgi Tartarorum vrbes & prouincias, nec nō in terram nouā longe cōmodissimam & quæstuosissimā, & inde aurū, lapides preciosos, & gēmas vobis p̄mittit: hoc ipso fraudes suas atq; fallacias aperte prodit, detegitq;. Notum enim est euidentissime, eiusmodi nauigationem, quæ vastissimo barbararum regionum ambitu clauditur, hactenus nō solū in usitatam, sed & Moscho periculosisssimam esse, quæ per medias hostium suorum prouincias teredit ad mare Caspium & Sumachos. Ab altera parte verò commodè ad S. Nicolai portum Onega fluui Nouogrodia nullo modo permeabit, si quidē Regis Suecie arcem munitissimā Keksholm necessariò transire debet: aliam quādam nauigationem cōpendiosam ad nouam terram habere nō poterit. Si n. circū Noruegiā Occidentē versus cursum dirigit, præterquam quod periculosisssimē per mare Glaciale nauigabit, multo citius & minori cū periculo quisquā

Gedano soluens eō perueniet? Si autem in contrā-
rium Orientem versus per Scythicum mare perrexer-
it, medium ferē orbem circumibit, quemadmodum
clarē ex globo & Cosmographicis tabulis perspicit
ur. Absurda hæc sunt ipsius commenta: interim,
quin ad eadem, quæ incerto authore vndiqꝫ sparsa
sunt, responderemus, non potuimus intermittere.
Falsissimum est, cùm dixerit, se omnes prouincias
suras in ius Regni Poloniæ concedere: quō hoc fun-
damento nitatur, videte: eum, qui omnibus Regi-
bus & Principibus vicinis se semper superiorem p̄re-
dicauit, iam se iugovestro velle submittere. Hacte-
nus vos pares vix voluit agnoscere, iam Dominos, &
quidem vltrō requisitos. Memoria vobis fortassis ex-
cedit, quòd vos antea deceperit: quoties fidem fregit:
quoties pacta & inducias rupit: quoties induciarum
& pacis tempore in vestros agros excurrīt, quām plus
rimis absqꝫ ætatis & sexus differentia miserè trucidat,
alijs in seruitutem extremam abactis: Nonne
Pontificem Max. & Imperatorem illusit yanis pro-
missionibus: Hunc iam Regem fore, vt quod ha-
ctenus aperto Marte aduersum vos efficere non po-
tuit, tandem ipsi cum tempore per insidias liceat. Cui
malo etsi vos Proceres & Nobiles Poloni satis posse
resistere videamini, vndiqꝫ tam legibus, quām poten-
tia muniti: tamen si Deus tale quippiam voluerit ad-
mittere, non minis eiusmodi in hoc Regno metuen-
da sunt, quām alibi accidisse comperimus, maximē
cūm homines indigni, aut tyrannici p̄ficiantur, qui
multos, licet summopere exosos, sibi deuinciunt, vt
alios opprimant: hos deniqꝫ impugnant. Tyrannus
nam nemini fidus. Idem in hoc Regno Moschus alis-
quando

quando tentabit. Nulla tanta potest esse ullius Regis
aut Principis ignavia aut turpitudo, ut non aliquos
sibi habeat adhaerentes. Raro autem alicuius Reip.
status absq; incolarum peruersitate & negligentia
perturbatus fuit. Poterit validum exercitum ex suis
popularibus coactum in Regnum introducere. Nam
si aliquantulum vires recuperauerit, pari sorte decer-
tare non extimescat, qui vos tandem incautos, nec
quicquam mali suspicantes opprimet, & eò facilitis,
quod ipse in medio vestri supremus omnium sit, quæ-
cunq; apud vos explorata & cognita sibi habeat. Ita
cum magnam accessionem huic Regno ex ipsius fieri
speratis, iugum in vos retorquebit. Alias quoq; nimis
rum eiusmodi Incorporatio cauenda foret, ne fortas-
sis aliquando, vel breui saltem, tota huius Reipub.
structura magnitudine suūpsius, & mole tantæ incor-
porationis corruat. Quippe patriæ suæ si libertatem
tam vili æstimat precio, ut eam alieno Regno sese vel-
le subiçere dicat, quam, quæsumus, exigua Regni
sibi concrediti aliquando rationem habebit: Impos-
sibilia & incredibilia promittit. Non tolerabit id
Moschorum superbia: obstabunt subditi, tūm ma-
xime eius frater minor natu, de quo magnam spem
ipsimet Moschi conceptam habent: is hanc colliga-
tionem seu potius subiectionem dissoluere attentabit,
& patriam in pristinam libertatem vindicare, omnia
rescissurus, quæ frater vel simulans vel amens promis-
sit. Docent enim Historiae, successionem Regni Mo-
schouitici aliquoties minoribus natu competiuisse: &
fratrem iuriorem in successione filijs fratris maioris
demortui fuisse prælatū, siquidem & I W A N W A S I,
LE VVITZ Regno potiebatur fratris sui, qui antea
præterat,

præterat, filijs exclusis. Cur fatuus inter tam præclaros
Candidatos nominatur? Indignum, capiti delirantis
coronam imponere, cui helleborus magis conueniret,
eam, quæ tantis antea præclaris Regibus fuit imposi-
ta: fortassis, ut minus sit rigorosus, nec solus nimis
in gubernatione sibi præsumat: non iniquè. Consil-
lium enim magis salubre in plurim deliberatione
consistit. Hoc si velitis, non erit difficile assequi. No-
lite tamen fatuum hominem vestro splendidissimo
Regno præficere. Quin potius suscipite Principe iu-
uenem, optimæ indolis, Regio sanguine, Vestrorum
Regum dico, militiæ deditum, fortem & robustum,
quiç in persona, si opus fuerit, ipsem in aciem pro-
gredi non recusabit, sed se ad reliqua omnia Principe
digna accommodabit: quod vobis probabitur, absq;
dubio consultissimum iudicabit: quemq; in iuuentu-
te vobis ita deuincietis, ut semper deinceps nihil sibi
vobis carius aut antiquius sit habiturus: omnibus
Regni indigenis ipsem in respondebit: absq; inter-
prete ius dicet: iustitiam administrabit: cum quoquis,
qui ipsum conueniet, verba faciet, cùm sit Polonicæ,
Italicæ, Latinæ, Germanicæ & Sueticæ linguae peris-
tus. Et licet odiosum sit, Moschum barbarum cum
Christiano & politissimo Principe comparare, tamen
facta comparatione, eam sibi non constare videbitis.
Hic prudens, probus & omni laude cumulatissimus,
Regibus & Principibus laudatissimis ducens origi-
nem: Ille fatuus, & crudelissimo tyranno procreatus,
qui cædibus & sanguine innocentium multorum mil-
lium totum suum imperium compleuit, qui nihil cru-
dele, nihil in honestu, nihil libidinosum, naturæ quoq;
summè cōtrarium intermisit Parricida. Hic à vestris
Regibus

Regibus descendit, cuius parentes Lithuaniae hereditatem suam Regno Poloniae dicarunt, incorporarunt: Ille à perpetuis vestræ Reipub. hostibus natus, qui vobis multa eripuere. Hic amore & prerogatione quadam auitum Regnum, nulla ipsum necessitate cogente, modestè petit: Ille metu coactus, fallis promissionibus, vel saltem pecunia quantitate, tanquam venale, fastuose ambit. *SIGISMUNDI* electio vobis pacem afferet, & amicitiam omnium Regum & Principum Europæ: Illius verò, odia & inimicitias omnium Competitorum, qui repulsam patientur, nec non aliorum Regum & Principum, quibuscum Sereniss. *SE C I A E* Regi firma amicitia atq; respectu carissimorum liberorum futuræ affinitatis necessitudo breui intercedet. Turca offendetur, qui aliâs amicitiam cum Regibus *IA GEL LON ICIS* seruatam, cum eorum progenie conseruare non renuet, quod & ipsem offerre videtur. Tartari bellum inferent, *SIGISMUNDVS* maris & nauigandi libertatem vobis impertiet: Ille eius prohibitionem. Hic doctus & literatus: Ille idiota. Quid dicent Reges & Principes, aut eorum Legati, vbi in Poloniam venerint, cùm Rex ibidem nullam præter Moschouiticam linguam, eamq; malè & titubanter calleat: vox quoq; altissima vix possit ipsius aures personare: intellectu deniq; quod maximum est, destituatur: Hic moribus politis præditus: Ille incivilis, rudis, & agrestis, qui iam usq; dum mente caret, bonus habetur: si ad se redierit, patris mores procul dubio induet. Raro imbellem Progenerant aquilæ columbam. Cùm ipsum Poloni in Regnum introduxerint, verendum, ne poenæ, Moscho ob patris sui scelera & suæ genti à

C

Deo

DEO interrogandæ, quas luere iampridem cœperant,
sele quoq; participes efficiant, quos DEVS alijs vna
cum Suecis castigatores, & executores eiusdem con-
stituisse certò videtur. O Regem Regum indignissi-
mum, Schismaticum, mutum, surdum, & fatuum!
Hæc licet iudicio & voluntate Dei accident, qui so-
lus infirmate & sanare potest; tamen natura compa-
ratum est, vt abs illorum familiaritate, & consuetu-
dine, à quib; humani quicquam sit alienum, alij ple-
rumq; abhorreant: quos vel ira Dei siue ipsamet na-
tura sceleris conscientia notasse, & aljs fugiendos pro-
posuisse, simul ac vetusta tempora peruersitatis &
malitia accusasse & conuicisse videntur.

Adduximus in medium duorum Principum plae-
nè diuersorum mores, fidem, vitam, & commoda
partis utriusq; quæ à nostro Principe plura vobis
obuenient, quam hoc tempore meminisse aut pra-
uidisse integrum est. Moschus suarum ditionum In-
corporationem simulat: Princeps Sueciæ pollicetur,
idq; DEO fauente certissimè, cum Polonorum au-
xilio, terræ Moschouiticæ depopulationem & direc-
ptionem, vel saltem restitutione Pleschouizæ, Schmo-
lendciæ & aliorum, quæ Magno Ducatu Lithua-
niæ eripuit: nec se velle antea cum eo pacisci, quam
id perfecerit: quod per DEI gratiam facto non erit
difficile, cum iam ita ipsius vires attritæ sint, vt tan-
te societatis impetus sustinere minimè valeat. Hæc
est cauſa similitudine sue incorporationis. *Gens Mo-*
schouiae, scribit SIGIS MVNDVS AB HERA-
BENSTEIN in sua historia Moschouitica, *cater-*
ris omnibus astutior & fallacior esse per-
bibetur.

hibetur, fluxa imprimis in contractibus
fide: Cuius rei haud ipsi ignari, si quādo
cum exteris commercia habent, quō ma-
iorem fidem obtineant, non Moschouitas
se, sed aduenas esse simulant. hæc ille. Alios
fallunt sub nomine nationis ficto aut incognito. Mi-
rum igitur vos illis habere fidem, qui Moschouitas
eos esse probè nouistis. Horum legati ad tantam rem,
quam in angustijs constituti temerè & simulatis ver-
bis promittunt, assecurandam, satis sufficietes non
sunt: nam domum reuersi aut promissa non præsta-
bunt, aut fateri minimè audebunt; aliâs nudi flagris
& scuticis vapulabunt, vel tibiarum fustibus pulsar-
darum supplicio afficientur, vsq; dum tumidæ marce-
scant, carne ossetenus putrefacta. Sic suos Legatos
munere defunctos aliquoties Moschouia (honoris
loco) tractauit: Sic Oratores suos & Cōsiliarios sup-
plicijs affecit: nonnullos etiam ignominiosè omnino
interemit. Sileo quid aliorum Oratorib. in Moscho-
uiam missis acciderit. Nolite igitur, vt vos illudat,
nec fortunam vltro sese vobis offerentem aspernemis-
ni, nec patiamini, vt vos is gubernet, cui ipsimet vos
imperare potestis. Omnia enim ipsius vobis haud dif-
ficulter in prædam cedent. Adhæc, ô Proceres & No-
biles amplissimi, cogitate, quæ foret fabula, quodq;
dedecus, omnes Christianos Principes reñcere, & hūc
barbarum, mentis impotem, Regio vestro diadema-
te insignire: illum in Regio solio præclarissimorum
I A G E L L O N V M collocare, qui hostis esset in-
festissimus: spreto sanguine **I A G E L L O N I C O**

aspectui Sereniss. Reginæ viuentis exhibere, cuius
pater cupiditate nefandi criminis sorori **LAGELO**
NIDI inferendi agitabatur. Quæ esset erga **LAGE**
ELLO **NICA** M familiam gratitudo: quæ benefa-
ctorum memoria: & quam tamen maiores vestri sancte
coluerunt, adeò, ut quamuis Regnum à libera ele-
ctione dependeat, semper tamen ex Regio sanguine
procreatos alij omnibus prætulerint. Cùm mortuus
esset **MIESCO** II. Rex Poloniae, cuius peruersi mo-
res & mala Reipub. administratio filium **CASIMIRVM**
Regni incolis suspectū & exosum reddiderant,
secessit **CASIMIRVS** in Galliam, & Lutetij mo-
nasteriū Cluniacense ingressus est. Hunc deinceps ma-
gno sumptu & precibus expetierunt, Benedicto IX.
Pontifice difficulter permittente, qui tandem voto li-
beratum absoluit & dimisit. Eius absolutionis & be-
neficij testis adhuc est S. Petri appellatus in Polonia
nummus, à dicto Pontifice Polonis iniunctus: Quo
loco venusta & grauis apud Cromerum extat dispu-
tatio prudētissimorum illius seculi Procerum: Quid-
nam præstantius sit, **PIASTVM SIMPLICE M**
creare Regem, an stirpem aliquam sanguinis Regij,
generis Polonici **VBI VBI INDAGARE**. Quas
liscunq; stirps Regia illis visa est esse præstantior,
etiam in foemina imbecilli. Etenim post **CASIMI-**
RVM MAGNUM, qui absq; heredib. masculis de-
cessit, **LVDOVICVM** Vngarum eius nepotem ad-
sciscunt. Quid apud eos valuit: Regius Polonici ge-
neris sanguis. Concessit deinde fato **LVDOVICVS**,
nulla prole mascula relicta. Quæso narrate mihi, quò
tandem animos suos, quò sententias, quò iudicia sa-
piens illa maiorum vestrorum ætas conuertit: ad fi-
liam

liam eius virginem, quam vna cum matre est Regno
profectam ad se Poloni reuocarunt, ut & marito di-
gno elocarent, eique Regni habenas simul concrede-
rent. Nupta VLADISLAO IAGELLONI, qui
simul Regno præficiebatur. Hæc ex vestris historijs.
Quæ antecellorum vestrorum in Principes sui san-
guinis obseruantia, qui amor, quæ prudentia, tam
perturbatis Reipub. rebus fuerit, meditamini: hanc
vos prisci seculi authoritatem non sequemini: non
utemini exemplis: non insistetis vestigij: Videte
ne felicitatem ullam videamini inuidisse vobis, qua
maiores vestri beatissimi fuerunt, & propter quam
illos dilaudatis, cum fortunam vestram confertis cum
illorum fortuna. Nec discedunt ab hac sententia
amoris, fidei, & pietatis plena Historici rerum Vn-
garicarum. Nam interempto VLADISLAO RE-
GE, relicto fratre, cum diuersis affectibus quamplu-
rimi fluctuarent, & in contraria studia scinderentur:
alij in mutua odia & domesticas dissensiones, vti nunc
fit, raperentur, acie & copijs militum violenta moli-
entes, armati in campo RACHOS, quam vocem hic
sæpe tonantem inde deriuatam esse verissimile est, tan-
dem sedatis liberæ electionis anfractibus, post mul-
tas disceptationes, audita elegantissima & sapientissi-
sima oratione MICHAELIS ZILAGIL, pro Re-
gia stirpe dicentis, ad Regum illorum sanguinem se
conuerterunt, delato imperio MATTHIAE COR-
VINO, fratri Regis demortui, quod deinde felicis-
simum & augustissimum extitit. Prisci seculi exa-
ctam artificum artem in opificijs demiramur, & qui
proxime ad eorum artificium accedit, eum pro singu-
lari artifice ducimus. Cur hoc idem non facimus de

prudentia, de arte, de scientia in creando Principe,
in diligendo Rege, in consulendo & nobis & patriæ:
Omnia, Equites, omnia damnoſa imminuit dies; ple-
na est exemplorum vetustas, Recens à me & finiti-
mum vobis audite. Sueciæ Regnum, quod iam pri-
dem 1544. hereditarium factum est cum consensu
Ordinum: antea autem liberum & electicum tanto
tempore florebat & amplificabatur, quanto sui san-
guinis Regnū Principibus adhæreret: extraneis deinceps
de ascitis, magnam fecit suarum rerum iacturam.
Prouincias quidem alij abalienarunt, alij procerum
& incolarum vitæ & fortunis insidiati sunt, quam
plurimis miserrime necatis: vscq; dum exteri Reges &
Principes omnes ejerentur: Regno deinceps ad ve-
terum Regum indigenarum progeniem, quæ iam re-
rum potitur, conuerso. Polonum ducite, Polonum
numerare, Polonum æstimate, quem scitis ad præcla-
rū **L A G E L L O N I C U M** sanguinē maternum genus,
ad ipsum quoq; **P I A S T V M** genus paternum suum
referre: et quem non ita pōst longo interuallo aspicie-
tis referentem aquitas virtutes **L A G E L L O N I C A S**,
repræsentantem præclaras actiones maiorum suo-
rum, postremū, domo petitis exemplis, vestram
Rempub. vestram auream libertatem, vos deniq; os-
mes ornantem. Quod cūmita sit, cui quoq; ius
diuinum astipulatur, petimus, vt habita ratione uti-
litatis, nostrum Principem concomitantis: econtrā
incommoditatum & periculi, quæ aliorum electio-
nem sequuntur, tūm potissimum meritorum familie
L A G E L L O N I C A E, quæ vestram Rempubl. tam
splendidē dotauit: & inter vos, & vestros maiores,
quamplurimos ornauit, euexit, eius iam progeniem
agno-

agnoscatis, & suscipiatis, æquis & tolerabilibus con-
ditionibus, nec patiamini vos magnis aliorum pollis
citationibus, quarum similes anteā absq; effectu euā-
nuerunt, ab eo diuelli. Vester est, Piaſtus, indigena,
vestrorum morum & linguaꝝ peritissimus, omnibus
æquus, in priuatis diſſidijſ neutralis, dignus sanè, vt
occurrētes complectamini: nulli Competitorum fiet
iniuria; infinitas utilitates, maximè autē inter Chri-
ſtianos pacem afferet, quam Deus Opt. Max. dare &
in hoc Regno & vbiq; conseruare dignet, vt absq;
mutua vi & iniuria, tūm & Competitorum, quan-
tum fieri potest, id quod yestræ Reipublicæ, &
toti Christianitati fuerit consultissimū,
vnanimes possitis & velitis
decernere.

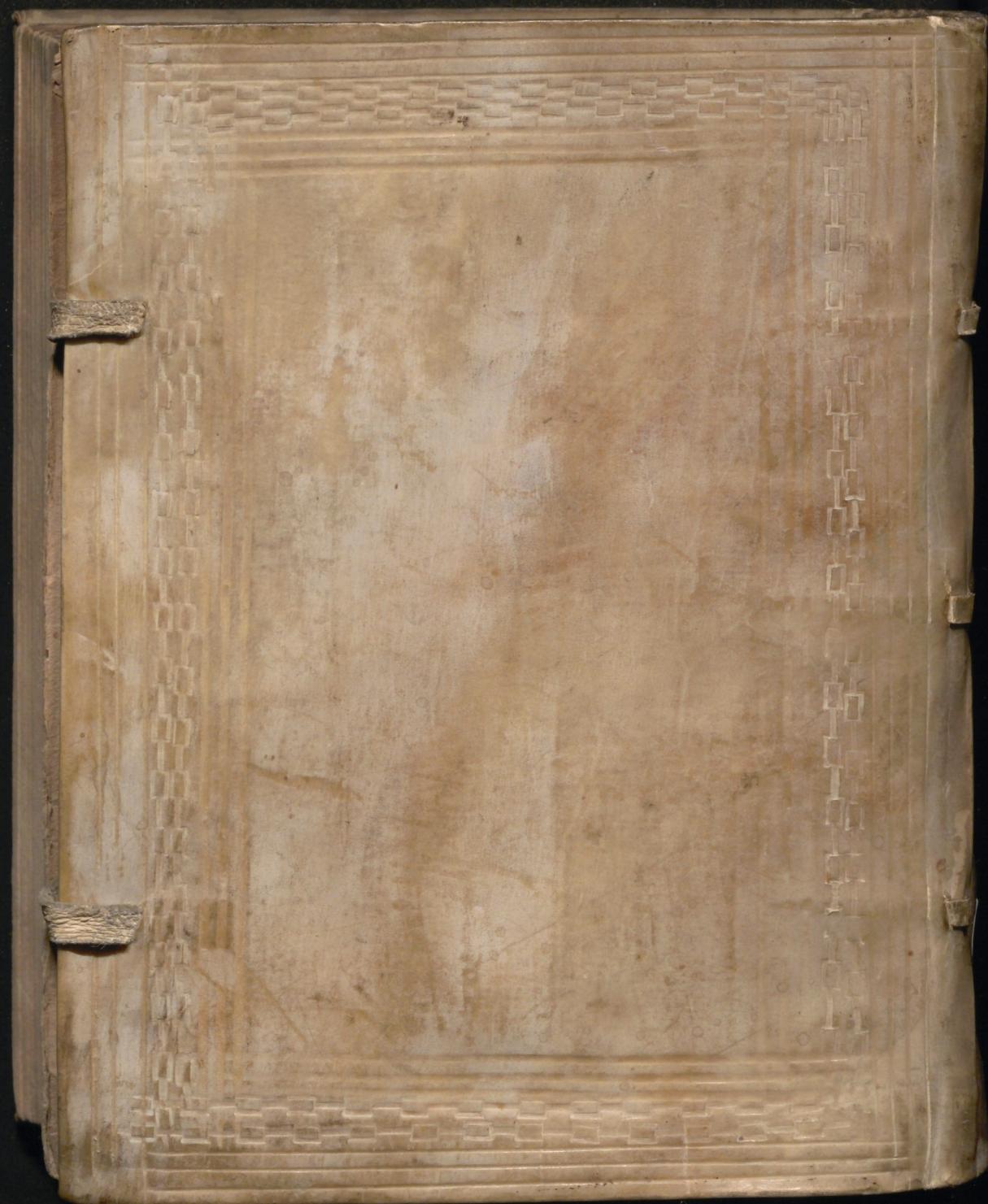
D I X I

VDI6
p v

X

5

ORATIO NOMINE SE, RENISSIMI AC POTEN- TISSIMI PRINCIPIS AC DN. DN. IOHANNIS III. SVECORVM, GOTHORVM Wandalorumq; Regis, Magni Principis Finlandia^z, Carelia^z, Wotschouia^z & Ingria^z Ruthenorum, Estonia^z Liuonum

Nec non
EIVS MAIESTATI
SIMI FILII SERENIS
SIGISMUNDI, eorundem
rum proximi Principis
Regis electi,
PER ILLVSTRES,
& Magnificos, Dn. ERICVM
num de Sundby, &c. Regni Su
Procancellarium, Gubernator
karlorum & Montanorum :&
HE, Comitem à Winslingsburg
holm & Lindholm, Serenis
MVNDI Consiliarium &
dictae MAIESTATIS &
ad Comitia Warsouensi:
electioni XXIX. I
M. D. LXXXV
nouo indic
LEGATO
habita D. xv.

